

Jongeren asielcentrum kunnen hun trauma's kwijt aan golem

Bron:HbvL: 3/06/2008

In het opvangcentrum voor asielzoekers in Bevingen onthulde kunstenaar Koen Vanmechelen een golembeeld. Dankzij de financiering van de PHL werd het project mogelijk gemaakt. "Het beeld heeft een duidelijke band met de thematiek van getraumatiseerde jongeren. Jongeren die traumatische ervaringen mee-

maken keren in zich zelf. Net als de jongere is de 'Golem'-reus aan de buitenkant schijnbaar onbewogen. Het luik symboliseert de ruimte aan de binnenkant waar deze jongeren, net als bij ieder ander mens hun gedachten en gevoelens in kwijt geraken en terug lachen als vroeger", zegt Koen Vanmechelen. JCr

Bron: HBvL 25/11/2008

Foto JCr

Week van de smaak - De leerlingen van het KCST in Sint-Truiden hebben de 'week van de smaak' letterlijk genomen. De opdracht was jongeren samen te brengen rond eetcultuur. "Wij begonnen met topkoks Johan Lismont en Luc Withofs. Ook onze schoolkoks Johnny en Julien mochten mee hun culinaire accenten leggen. De afsluiter was een kookdemonstratie van twee Afghaanse kookmoeders uit het Opvangcentrum van Bevingen. "Lekker eten is hét bindmiddel voor een leuk samenzijn", stelt initiatiefnemer Hugo Thonnon vast.

De belangrijkste persberichten van het Fedasil opvangcentrum Sint-Truiden uit 2009

Vrolijke, vrolijke vrienden

Erfgoeddag focust op vriendschap vroeger en nu

Bron: HBvL 22/04/2009

HASSELT - Gehoord uit de mond van een 79-jarige ex-militair: (tegen onze fotograaf) "Natuurlijk hebt ge 'ne goede foto van mij. Met de computer kunt ge tegenwoordig alles. Ik zou zelfs krullen op uw kale bol kunnen zetten." Zo! Een uurtje eerder trokken wij met Luc Vanhove, de gepensioneerde militair in kwestie, op een geanimeerde tocht door het Truiense asielcentrum Fedasil, voormalig opleidingscentrum voor kandidaat-(onder)officieren van de luchtmacht. Oude militaire en nieuwe internationale vriendschappen komen er tijdens de Erfgoeddag op 26 april tot een confrontatie.

In het huidige asielcentrum werd tot 1995 gemarcheerd, gestudeerd en kameraadschap gekweekt. Na de verhuis van de opleiding kwamen de gebouwen leeg te staan. Blok 26 werd echter van verval gevrijwaard door de komst van het asielcentrum.

Luc Vanhove volgde het proces van op de eerste rij: vanaf de bouw van de blok - "er gingen twee aannemers op failliet" - tot en met het asielcentrum anno 2009. Vanhove is nu om en bij de 80, helemaal bij de pinken (al dreigde de situatie aan het onthaal heel even uit de hand te lopen toen de man een mandje kleurig verpakte condooms - terecht, toegegeven - aanzag als *chewing gums*), met oneindig veel verhalen op zak en het geheugen van een olifant. Wanneer we door het gebouw slenteren, doorheen de chaos van bijna 500 asielzoekers, ontsnapt af en toe een verbazend lachje. "Dit is nu eens *just* gelijk vroeger. Dezelfde deuren, dezelfde trappen. Zelfs de toeg van het wapenmagazijn staat er nog. (Wijst even later naar een torenhoge buxus aan de ingang) En die heb ik nog samen met *de mannen* geplant, in '63. Het opleidingscentrum was hier toen net opgestart."

Visvijver

"Het is een beetje vreemd, maar eigenlijk was het hier voor de militairen veel schoner dan nu", zegt Luc. "Ik vind het een beetje somber. Langs de lange voorgevel stonden bijvoorbeeld rode rozen. Jammer dat die weg zijn. 'Het is hier hard, een beetje onmenselijk', heb ik hier eens tegen mijn overste gezegd. Ik vroeg hem of ik geen visvijver mocht plaatsen, in het gebouw. 'Trek uw plan ermee',

was zijn antwoord. En dat betekende: *carte blanche*. Ik gebruikte twee cockpits van de F-84 Thunderflash, die laste ik aan elkaar. Sjieke verlichting erop, en honderd scalaars (*Braziliaanse vissoort, nvdr.*) uit de Zoo van Antwerpen erin. Magnifiek!"

Nucleaire oorlogsvoering

Luc werkte er tot 1981, net geen twintig jaar dus. Hij gaf onder andere les in nucleaire en biologische oorlogsvoering en algemene vorming. "Over wederzijds respect: vrouwen laten voorgaan, dat soort dingen. Iets wat

Luc Vanhove: "Ik heb hier in het gebouw nog een visvijver gemaakt."

ze tegenwoordig niet meer leren." Hij pendelde heen en weer tussen de vliegbasis van Brustem, en het opleidingscentrum in Sint-Truiden. "Ik woonde op de vliegbasis", zegt Luc. "Nu klinkt dat misschien mooi, maar indertijd was het van moeten. Mijn overste zei: 'Luc, gij gaat op de basis wonen'. En daarmee was de kous af. Niet plezant, maar uiteindelijk heb ik er wel graag gewoond, samen met mijn vrouw. Van 's morgens tot een uur of 6 's avonds was het wel lawaaierig, door het opstijgen en landen, maar erna werd het muisstil. En twee keer per week gingen we later slapen: dat waren er nachtvluchten tot 1 uur. Als de mensen me vroegen of ik een hof had, zei ik: 'ja, eentje van 325 hectaren groot'. Die dachten dan dat ik aan het zwanzen was, maar het was écht zo."

Commandant

Ook na zijn pensioen bleef hij er wonen. "Je sluit natuurlijk vriendschappen hier, en zo kon ik iedereen nog 'ne goededag komen zeggen. Na mijn pensioen werd ik daardoor niet gewoon 'Luc': ik ben altijd 'commandant' gebleven. En ik was altijd van dienst, tot de laatste snik, tot Brustem in '96 werd gesloten. Ze deden een grote airshow, met stunts, en ik moest de aankomende duiven spotten. Dat was belangrijk, want op zaterdag en zondag lieten de duivenmelkers hun beestjes los." Wat de herinneringen aan Blok 26 met hem doen? "Het doet pijn om het allemaal terug te zien", geeft hij toe, "maar tegelijk ben ik ook content. Hier werd lesgegeven aan allerlei nationaliteiten: ik denk niet dat er een beter idee zou geweest zijn dan hier een asielcentrum onder te brengen."

An SMETS

Erfgoeddag, op 26 april in heel Vlaanderen. Ook Luc Vanhove is er in Blok 26 bij, en u krijgt een rondleiding en kan er een babbeltje slaan met de asielzoekers. Tussen 12 en 16 uur kan u smullen van exotische hapjes. Meer info: www.erfgoeddag.be